

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE OD VEDOUCÍHO ATELIÉRU

Název: Kulturní centrum Balthasara Neumanna v Chebu
Autor: Kristýna Kubů
Ústav: 15118 Ústav nauky o budovách
Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Boris Redčenkov
Akademický rok: akademický rok 2021/2022 letní semestr

Velmi exponované místo pod kostelem sv. Mikuláše prošlo, ostatně tak jako celý Cheb, dramatickým vývojem. Bývalá jezuitská kolej byla v roce 1835 přestavěna na vojenské kasárna, která sloužily městu až do konce druhé světové války. Budova byla významně poškozena bombardováním a musela být stržena. Ruina klasicistní stavby byla zasypána. Náměstí ztratilo svoje přirozené prostorové vymezení a zelený svah pod kostelem se stal bizarní vyústěním tohoto destruktivního procesu. Destrukci bohužel neunikl ani navazující blok domů podél východní strany náměstí. V jednom z domů se narodil v roce 1687 později významný německý barokní architekt Balthasar Neumann. Mohutná asanace města v 60 letech 20 století vymazala nejen původní středověkou hustotu, ale i paměť místa včetně vzpomínky na slavné rodáky. Příběh jednotlivých bakalářských prací našeho ateliéru spojuje chuť oživit náměstí a připomenout slavného rodáka, který nemá do dnešních dnů v Chebu významnou připomínku.

Východiskem pro práci Kristýny se stal fenomén zeleného svahu, který je sice nechtěným výsledkem asanace, nicméně vnímaný současnými obyvateli, jako místní fenomén, kde se občas konají kulturní a sportovní akce. Její architektura se inspiruje barokním schodištěm, které je v sousedství navrhované stavby. V obdobné geometrii se odvíjí její koncept válců osazených do terénu. Válce vykrajují ze svahu prostory budoucího kulturního centra. Základní geometrie pravidelných válců se prostorově prolíná a díky svažitému terénu, se kterými jsou válce zarovnané dosahuje kompozice nevídané dynamiky. Návrh se nesnaží být konkurencí kostela, chce být nenápadný, přesto nabízí působivou dynamiku interiéru a nečekané průhledy na samotný kostel. Ve své podstatě je odkazem na barokní principy chebského rodáka.

Veronika ve své bakalářské práci propracovala návrh do požadovaného rozsahu projektu a v zásadě nikde neodbočila z původního konceptu. Přesto si říkám, zda neměla chuť změnit geometrii konferenčního sálu, který je v úrovni 1PP ortogonální a vynáší v úrovni 1NP objem kruhového půdorysu. A to především, když se musela popasovat se složitým konstrukčním přechodem tvarů, které si vynucují konzoly? Domnívám se, že by to byl v tomto ohledu obhajitelný odklon od studie, ale rozumím obavám, které sebou tato proměna může nést.

Nicméně je práce Veroniky ve věcné rovině formálně úplná a technicky dotažená. Přehledná a graficky na kvalitní úrovni. Jednotlivé technické části dokumentace jsou úplné a přehledně členěné. Zajímavý je navržený systém vytyčení stavby a její kótování.

Práce s pohledovými betony je přesná, a i když působí jednoduše je promyšlená a dotažená. Krycí prefabrikát, který lze vyrobit ve velké kvalitě a přesnosti je dobrá volba, pouze zůstává otázkou způsob osazení na monolitickou stěnu. Domnívám se, že by bylo nutné s ohledem na přesnost monolitu použít nějaký rektifikační systém, problémem by byly také svislé spáry. Rovněž by mě zajímal detail nasazení okenních výplní do obloukové stěny, zdali okna navazují na pás izokorbu. Geometrie půdorysů je dynamická a proto cením použití litých betonových podlah, které řeší nejen složité půdorysné návaznosti, ale jsou i logickou volbou pro systém vytápění. Ale i zde bych očekával doplnění konkrétního výrobku.

Koncept TZB je technicky správný. Chválím snahu o udržitelnost a provozní hospodárnost volbou tepelných čerpadel napojených na zemní vrty. Maximalizace topných podlah je řešením pro veřejné stavby a je jen škoda, že se nepodařilo najít podobné nerutinní řešení pro systém VZT. Viditelné rozvody VZT mají zásadní vliv na charakter interiéru a měly by být zahrnuty do výkresů pohledů a především projektu interiéru.

Myslím, že hledání nestandardních konstrukčních řešení je obecně pro bakalářské práce problém, jelikož rozsah práce je extrémní a času málo. V architektonické praxi je těžiště práce soustředěna na stavební část, bakalářská práce vyžaduje vypracování všech profesí, které jsou ovšem v praxi zastoupeny jednotlivými specialisty. To je důvod, proč v procesu bakalářského projektu na hledání nezbyvá čas. Přes svoje výhrady považuji konečný výsledek za adekvátní. Potvrzuje, že Kristýna i přes neortodoxní tvarové řešení dokázala studii transformovat do stavebního povolení. Práce dokládá, že ke své práci přistupuje svědomitě a důsledně.

Její práci hodnotím B.

V Praze dne 13. 06. 2022

doc. Ing. arch. Boris Redčenkov